Година I 8 Август 1921 г. Брой 35

АВТОНОМНА МАКЕДОНИЯ

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪВ БЪЛГАРИЯ

СЕДМИЧЕН ВЕСТНИК
АБОНАМЕНТ ГОДИШНО 30 ЛЕВА
Редакция и Админ. „Лавеле" 9, София

ORGANE DE L'EMIGRATION MACEDONIENNE EN BULGARIE

ОТЧЕТ

на Временната комисия на Македонската емиграция в Бѫлгария за времето от 1 ноември 1920 г. до 31 юли 1921 г.

Господа Делегати,

Както Ви е известно, през времето на заседанието на 2 Велик Сѫбор се беха очертали две идейни течения: едното, представлявано от така наречения «болшинство», което се отнасяше безкритично кѫм дейността на бившия Изпѫлнителен комитет, тѫй като то напълно споделяше тесно националните, от бѫлгарска точка зрение, схващания и разбирания на самия комитет по отстояването на автономната идея и другото течение, представлявано от **левицата** в сѫбора, което подложи на безпристрастна и изчерпателна критика дейността на Изпѫл. комитет, тѫй като тази негова дейност бе в пълен разрез с директивите на първия Велик Сѫбор, който след дълга и упорита борба, наложи най-сетне на Изпѫл. Комитет възприемането на автономната идея за политическо искане на емиграцията ни.

Вервам, спомвате си добре, че критиката на левицата се сведе главно кѫм следното:

1) **Сѫздаването на тесни и неразривни връзки с инородните елементи** за отпочване на обща задружна борба в полза политическото ни искане— издигането на Македония в независима политичека единица— трѣбва да сѫставлява една от първите грижи на бѫдащия Изпѫл. комитет, защото само с общите усилия на всичките етнически елементи ще може да се осѫществи нашия политически идеал.

2) **Спечелването на обществеото мнение и на отговорните фактори в целия свет в полза на автономната идея**, требва да сѫставлява една от сѫществените грижи на Изпѫлн. комитет, тѫй като в случая касае се въпроса за обезпечаването **дипломатическата подготовка на македонския въпрос**, без каквато този последния за дълго време още ще сѫставлява само едно платоническо пожелание на безбройните приятели на каузата ни, които, за щастие, не престават да проявяват и днес най-жив интерес кѫм нащата злочеста участ.

3) **Влизането в контакт с местного население** с цел да се сѫгласуват по-добре нашите действия с неговите копнежи и желания — требва да върви в пълен паралел с испълненията на горните задължения, тѫй като само по тоя начин Изп. комитет ще може да пледира каузата ни от името и за сметка на самото македонско население

4) **Сѫздаването на силна по дух и мощна по средства организация на макед. емиграция** както в Бѫлгария, така и всекѫде другаде, гдето има компактни емиграционни маси — кѫм това требва непрестанно да бѫдат насочвани усилията на Изпѫлн. комитет, тѫй като емиграцията ни има да изиграе една значителна роля в освободителното дело.

5) **Проявяването по-жив интерес кѫм злата участ на бежанците**, с оглед за подобрението на техното материално положение и особено за обезпечаването завръщането им по родните огнища — требва да бѫде предмет на особените грижи на Изпѫлн комитет, защото бежанците са оная борческа сила, която ще има да изнесе на плещите си една значителна част от великото освободително движение и

6) **Сѫставѫт на бѫдащия Изпѫлн. комитет** требва да бѫде, сам по себе, достатъчна гаранция за изпълнението на горните задължения, тѫй като само в такъв случай емиграцията ни може да счете, с спокойна сѫвест, че е допринесла доста за реализирането на нашето политическо искане.

Господа делегати,

Тези беха **основните положения** на борбата, която ние ведно с Вас, изнесохме в миналото, като представители на левицата в сѫборите на братствата и в името на която ние бехме принудени да напуснем вторя Велик сѫбор, след като изчерпихме всичките възможни усилия да отклоним „болшинството", на което се крепеше Изпѫлн. комитет от погрешния и крайно пакостен за каузата ни пѫт, по който последния продължава и днес да върви, като при всеки удобен случай нескрито манифестира ултрапатриотическия си екстаз от **обединителната акция. Принципните положения** на тая борба Ви са добре известни от позива, който ние отправихме до емиграцията на утринта от конституирането на Временната комисия, въз основа единодушното решение на 63-мата делегати, които демонстративно напуснаха втория велик сѫбор. Вие сте призовани сега да се произнесете суверенно, до колко ние сме могли да изнесем тая борба с нуждното достоинство в течението на изминалите 10 месеци и главно, да подложите на обстойно и безпристрастно разглеждане дейността на Временната комисия, за да се види, до колко ние можахме да оправдаем Вашето доверие и надеждите на оная част от емиграцията ни, която всекога искренно и без задня замисъл се е въодушевлявала от автономната идея.

(Следва).

Година I 15 Август 1921 г. Брой 36

АВТОНОМНА МАКЕДОНИЯ

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

СЕДМИЧЕН ВЕСТНИК
АБОНАМЕНТ ГОДИШНО 30 ЛЕВА
Редакция и Админ. „Лавеле“ 9, София

ORGANE DE L'EMIGRATION MACEDONIENNE EN BULGARIE

2. С изпращането на специални делегати в Цариград, Букурещ и Америка, задачата на които бе да привлекат както нашите, тъй и инородните ни сьотечественици турци, албанци, власи, евреи и пр. в една обща македонска организация за задружна дейност на базата »Македония за македонците«.

3. С изпращането в Женева на делегат с цел да повдигне заглъхналия македонски въпрос пред Лигата на Народите, пред дружеството за Обществото на Народите и пред обществото на потиснатите народи, както и издаването в Женева *Бюлетин за независимоста на Македония*, орган за популяризирането на македонската кауза пред общественото мнение в Европа и

4. С направеното от нея по организирането на македонската емиграция в България и с влизането ѝ в братски връзки с нашите инородци турци, албанци, власи, евреи и др.

Временната комисия въпреки краткото време и оскъдните парични средства, изпълни успешно дадените ѝ директиви от учредителната сбирка.

Сбирката като констатирва горното удобрява напълно досегашната дейност на Вр. комисия и изказва благодарност на пожертвувателите за поставените от тех на разположение на Временната комисия парични средства, които дадоха възможност да се постигнат горепоменатите успехи на каузата ни и пожелава на Временната комисия по-успешна дейност за в бъдеще в средата на емиграцията в България за сгъстяване на нейните редове, както и за заякчаване на братските връзки с нашите инородци тук и в другите страни.

ОТЧЕТ

на Временната комисия на Македонската емиграция в България за времето от 1 ноември 1920 г. до 31 юли 1921 г.

(Продължение от брой 35)

Господа делегати,

Настоящият отчет има за задача да Ви даде пълно и изчерпателно осветление по **външната** и **вътрешната** политика на Временната комисия за времето от 1 ноември м. г. до днес.

По **външната политика**, преди всичко, длъжа да подчертая приятния факт, че ми се удава щастливия случай да пледирам пред Вас освободителната кауза не само от името на македонските българи, но и от името на нашите сьотечественици — инородците, чийто достойни представители се намират вече между нас. Онова, което в миналото съставляваше блян и мечта за изкрените ратници на автономната идея, днес е реалност. След три годишна непрекъсната борба в името на толкова ценното за каузата ни тесно и неразривно сътрудничество на всички синове на клета Македония, без разлика на вера и народност, в полза на автономната идея, ние можахме, най-сетне, да разпръснем легендата, така старателно поддържана от Изпълн. комитет, за липсата на изкреност и добра воля у нашите инородци за съвместни акции и действия за реализирането политическия ни идеал. Тъкмо обратното, аз се считам нравствено задължен да изтъкна пред Вас безспорния факт, че ние намерихме у нашите инородци такъв сърдечен и искрен прием в полза на автономната идея, щото смело можем сега да твърдим, че само с общите усилия на всички македонски синове, без разлика на вера и народност, ще може да се осъществи нашето политическо искане. Защото, от една страна, разбирателството между етническите елементи в случая не може да не намери благоприятен отзвук както в средата на самото македонско население, така и в съседните страни, за да се надеваме, че по тоя начин по-лесно ще могат да се спечелят самите балкански народи за нащата кауза и от друга страна, само сътрудничеството между нас и инородците в полза на автономната идея е единствената гаранция за отбъсването на всеки стремеж за „обединение« с която и да е от съседните Балкански държави. Най-сетне, да не се забравя, че само тесната и неразривна връзка между представителите на етническите елементи може да даде оня нравствен кредит на автономната идея, който ни е толкова необходим за спечелването на общественото мнение и на отговорните фактори в целия свет в полза на каузата ни.

И тъкмо поради това, Времената комисия съсредоточи цялото си внимание през тия 10 месеци почти изключително върху повелителната нужда от създаването на тия връзки между нас и инородците. И нейните благородни усилия в това отношение се увенчаха най-сетне с пълен успех. Другарите, които беха делегирани за тая цел в Цариград и Букурещ, ще направят по-сетне техния доклад, от който Вие ще имате случая да се убедите за лишен път, че разбирателството ни с инородците е поставено вече на здрави и солидни основи, за което допринесе твърде много прокламираната в позива ни *платформа*, а именно: еднаквото представителство на етническите елементи в общите комитети на македонските националности, които ще имат изключителното право и задължение да пледират македонската кауза в респективните страни от името и за сметка на целокупната емиграция и на самото македонско население. По тоя начин ние можахме да разсеем у нашите инородци онова съмнение в искрената привързаност, изобщо, на македонските българи към автономната идея, което Изпълнителния комитет бе създал с прословутия си мемоар и с своите невъздържани манифестации на „пламените връзки« и „културното единство«, с които той е подчертавал до сега анексионистичната си политика и с това старателно се е стремил да даде тесно национален колорит на освободителното движение.

Най-напред, *албанците* и *турците* дадоха свои представители в Времената комисия в лицето на г-да Аетулах бей и Скендер. Това те сториха наскоро след конституирането на Времената комисия и от тогава до днес въпросните делегати взимаха и продължават да взимат най-живо и непосредствено участие в политическите акции, предприемани до сега от Времената комисия, в полза на автономната идея. Също така, тия представители са биле държани в течение на всички въпроси от чисто организационен характер, които Времената комисия е подлагала на обсъждане в своите заседания, съвместно с тех. Очакваме наскоро *формалното* присъединение на Общият комитет на македонските националности в Цариград, представляющ всичките етнически елементи: българския, турския, албанския, влашкия и еврейския. *Фактически*, ние отдавна сме в връзка с сьотечествениците ни в Цариград и ако до сега още немаме *формалното* потвърждение на това ни разбирателство, за голямо съжаление, причините за това вие ще имате случая да узнаете непосредствено от нашите другари г-да д-р Антон Димитров и Скендер, които беха делигирани за тая цел в Цариград.

Що се отнася до *сьотечествениците ни в Букурещ*, след дълги преговори най-сетне и тоя въпрос можахме да уредим благополучно, като за сега влашката емиграция в Букурещ се представлява в Времената комисия чрез *неофициалния* представител г-н Фоти. Това положение ще трае до тогава, до като се получи *формалното* потвърждение на тая емиграция за сътрудничеството с нас, което ние очакваме да последва на всеки момент, тъй като *фактическото* ни разбирателство с нашите инородци в Букурещ датира вече от преди неколко месеци. Нещо повече: ние очакваме писмената покана на влашката емиграция в Букурещ за свикването на общ конгрес, въз от пределите на България, на който да вземат участие представители на общите комитети на македонските националности в София, Цариград и Букурещ, за окончателното изработване и промуглиране статутите на общата ни организация, както и за избирането на Върховния комитет на тия организации, в който ще бъдат еднакво представени всичките етнически елементи. Върховния комитет ще има седалището си в Женева, гдето е седалището на Лигата на народите. Тоя комитет ще представлява пред целия свет желанията и копнежите на емиграцията ни и на самото македонско население.

Както виждате, ние се постарахме да поставим разбирателството ни с инородците в полза на автономната идея на такива солидни начала, че ще останат свършено суетни интригите и поползновенията на Изпълнителния комитет за създаване недоверие между нас и сьотечествениците ни инородци, чийто представители в Времената комисия той напразно се силаваше до сега да понижи в нащето съзнание като недостойни представители на техните народи! Остава сега на вас да оцените правилно неимоверните усилия на Времената комисия за създаването на тия връзки с инородците ни, както и да посочите на мерките, необходими за засилването на тия връзки, ползата от което е очевидна, за да нема нужда да се изтъква сега.

(Следва).

Всеки съзнателен македонец требва да получава и чете в. „Автономна Македония“, който осветлява истинския път на македонската свобода.

Верни чада на Македония, подкрепете материално и морално истинския бранител на македонските интереси „Автономна Македония“.

Година I | 22 Август 1921 г. | Брой 37

АВТОНОМНА МАКЕДОНИЯ

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

СЕДМИЧЕН ВЕСТНИК
АБОНАМЕНТ ГОДИШНО 30 ЛЕВА
Редакция и Админ. „Лавеле“ 9, София

ORGANE DE L'EMIGRATION MACEDONIENNE EN BULGARIE

ОТЧЕТ

на Временната комисия на Македонската емиграция в България за времето от 1 ноември 1920 г. до 31 юли 1921 г.

(Продължение от брой 36)

Усилията на Временната комисия за спечелването инородците ни в полза на автономната идея, не биха оправдали направените лични и материални жертви, ако Временната комисия не бе положила в същото време ония грижи за спечелването на общественото мнение и на отговорните фактори в странство в полза на каузата ни, които ни дават сега достатъчно основание да вярваме, че в недалечно бъдаще македонския въпрос ще бъде поставен найсетне на дипломатическата маса за разрешение в духът на законните аспирации на многострадалния македонски народ. И особено приятно ми е да констатирам факта, че първата сериозна стъпка на Временната комисия в това отношение постигна гонимата цел: да подчертае пред просветеното обществено мнение в странство повелителната нужда от правилното разрешение на македонския въпрос, чрез издигането на Македония, в нейните географически и икономически граници, в отделна политическа единица, независима от Балканските държави и служаща за съединително звено между тях. Ние ни най малко не желаем да се храним с наивната вера, че само чрез успешната дипломатическа подготовка на македонския въпрос ще може да се разреши македонската проблема. Обаче, в никой случай не трябва да се забравя, че, без тая дипломатическа подготовка, нашите законни аспирации ще продължават и за напред да съставляват само предмет на платонически пожелания, които с нищо не могат да облегчат тежката участ на клетия македонски народ! Ето защо, Временната комисия всекога е отдавала почти еднакво значение както на *вътрешната* подготовка на македонския въпрос, което е в изключителна зависимост от съпротивителната сила и енергия на самото македонско население, така и на *външната* — дипломатическата подготовка на македонския въпрос, което ще трябва да изнесе почти изключително македонската емиграция. И за наше щастие, не липсват преданни на каузата ни благородни чужденци от всичките обществени среди, които всекога са готови да ни указват ценното съдействие за осветление на общественото мнение и на меродавните фактори по македонския въпрос. В това отношение особено интересен ще бъде доклада на нашия другар, г-н Юруков, чийто безпорен успех в Женева се дължи не само на неговите лични качества, като представител на Временната комисия, но и на ценното сътрудничество на нашите сътечественици — студенти и особено на плеядата благородни чужденци, на които ние длъжим да изразим, от името на измъчения македонски народ, нашата искрена признателност и сърдечна благодарност.

И така, господа делегати, сами виждате, че, за щастие на родината ни, не сме лишени от искренни и преданни ратници в полза на каузата ни, които, макар да са чужденци, никога не са били и нема да останат и за напред чужди на нашите болки и страдания. Обаче, нам се налага повелителния дълг, да ги подирим сами и веднъж спечелени за каузата ни, да поддържаме у тях и за напред непрестанния жив интерес към македонския въпрос — това, което нашия другар г Юруков успе, с съдействието на сътечествениците ни студенти, да създаде в Женева и то в един твърде къс срок от време. И действително, поставянето на македонския въпрос на обсъждане в конгреса на дружествата за обществото на народите е безспорен успех на Временната комисия, тъй като ние си оставаме с дълбокото убеждение, че македонския въпрос не ще слезе вече от политическата сцена, стига ние да не се приспиваме с тоя първи успех, а да заработим с още по-голема енергия в това направление. И за постигането на тая цел ние успехме да ангажираме сътрудничеството на известни общественици и публицисти в Женева за редактирането на Бюлетина за независимостта на Македония, ежемесечно издание на Международното бюро за правото на народите, което се натовари с благородната задача специално да пледира в своя бюлетин нашата кауза. Временната комисия се счита нравствено задължена да подпомага материално издаването на това списание, поради което апелирам, чрез Вас, към просветената македонска интелигенция да подкрепи морално и материално това благородно предприятие.

Господа делегати,

Вервам, вие сте имали случая да прочете в нашия орган в. »Автономна Македония« *експозето*, което делегата на Временната комисия, г. Юруков, депозира в 6-та комисия на 5-та конференция на Дружествата за Лигата на народите. За предстоящия международен конгрес за правата на потиснатите народи в Женева, който ще се състои в началото на септември т. г., когато ще заседава и Лигата на народите, ние приготовляваме *обстойно изложение* за законните евандикации на македонския народ. Това изложение ще има да защити пред тоя конгрес делегатът, който вие ще трябва да определите при обсъждането на тоя въпрос, как о това е предвидено в дневния ред на сбирката ни. Подобно изложение ще имаме случая по-нататък да депозираме и защитим чрез специален делегат пред конгреса на Дружествата за Обществото на народите, който ще се състои през април идущата година в Прага и на който конгрес — това ни е тържествено обещано — ще се постави отново на разглеждане македонския въпрос.

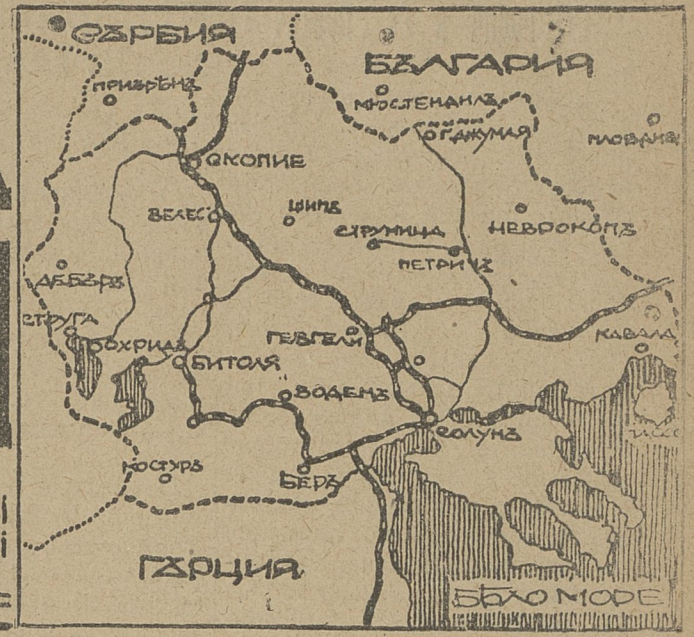
Ето на кратко, г-да делегати онова, което до сега извърши Временната комисия за *дипломатическата подготовка* на македонския въпрос. Вие сте властни да прецените по-добрите усилия на Временната комисия, както и да посочите на мероприятията, които биха допринесли за постигането на гонимата в случая цел: да се поддържа у западного просветено общество жив и непрестанен интерес към нашия въпрос.

(Следва).

Печатница „ХУДОЖНИК“ улица „Позитано“ № 2. — София.

Година I | 30 Август 1921 г. | Брой 38

АВТОНОМНА МАКЕДОНИЯ

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

СЕДМИЧЕН ВЕСТНИК
АБОНАМЕНТ ГОДИШНО 30 ЛЕВА
Редакция и Админ. „Лавеле“ 9, София

ORGANE DE L'EMIGRATION MACEDONIENNE EN BULGARIE

ОТЧЕТ

на Временната комисия на Македонската емиграция в Бѫлгария за времето от 1 ноември 1920 г. до 31 юли 1921 г.

(Продължение от брой 37)

Г-да делегати,

За да завършим с *външната политика* на Времената комисия, длъжа да Ви осветля и по извършеното от нас за създаването на връзки с нашите сотечественици в поробените ни краища. В това отношение ние не можем да ви зарадваме с някой по съществен успех, като не считаме за особена заслуга връзките, които до сега сме създали с отделни лица. Ние не искаме да се оправдаваме в случая с изключителния режим в робска Македония, който се явява съществена пречка за създаването на тия връзки. Защото ние сме проникнати от съзнанието, че, разрешението на македонския въпрос е почти в изключителна зависимост от съпротивителната сила на самото македонско население. Ето защо, ние стоим на гледището, че влизането в контакт с местното население с цел да се съгласуват по-добре нашите действия с неговите проявление за свободен живот, по пътя на легалната борба,— трябва да бъде една от първите грижи на другарите, които ще ни заместят.

Г-да делегати,

Позволете ми сега да Ви дам едно, макар и кратко, осветление по вътрешната политика на Времената комисия

Преди всичко, длъжа да подчертая, че борбата с нашите противници по отстояването на автономната идея погълна една значителна част от времето ни. Вам са добре известни перипетиите на тая борба, която ни се наложи по силата на повелителната необходимост да отблъснем тенденциозните твърдения на противниците ни за преобладающия личен елемент в тая борба и за липсата на принципни различия, които да оправдават нашего демонстративно напущане на втория Велик събор и конституирането ни в отделна група. В окръжните ни №№ 6 и 9, както и с статиите в в. „Автономна Македония“, ние имахме случая да дадем на емиграцията ни пълно и изчерпателно осветление по тоя въпрос, за да няма нужда да се спираме сега на него. Длъжа, обаче, да привлека вашето внимание върху факта, че Изпълн. комитет и днес продължава да поддържа неоснователното твърдение за липсата на принципни различия когато самото присъствие на представителите на инородците ни в тая сбирка е най-неопровержимото доказателство, че тъкмо поради тия принципни различия Изпълн. комитет не можа и до днес да привлече на страната си не цели инородни ирганизации, каквато е нашия случай, но даже и отделни лица от инородни елементи. И аз използвам добрия лучай, да стана тълкувател на вашите чувства и от името на Македонските бълтари, да изразя на инородните организации, в лицето на техните присъствующи на сбирката ни достойни представители, нашата дълбока признателност и сърдечна благодарност за мощната им морална подкрепа в ворбата ни по остояването на автономната идея.

Г-да делегати,

Има един въпрос, по който искам да привлека Вашето внимание, тъй като той е съставлявал не малко грижи до сега както на Времената комисия, така и на самите Вас. Думата ми е за помирителната акция, предприета по инициативата на привърженицитe на Изпълн комитет. От окръжното ни № 23, помес ено в брой 17 на в, »Автономна Македония“, вервам, достатъчно сте осветлени по тоя въпрос. При все това, нека ми бъде позволено, макар в сбита форма, да спомня някои перипетии от тия преговори, за да отсъдите, сетне по-добре за виновниците от неуспеха на тая акция.

И преди всичко, да не се изпуща из вид, че, въпреки ясната и категорична декларация на Времената комисия, какво нейните членове и съидейници в никой случай не могат да съставляват пречка за възстановяването на толкова желаното от всинца ни единство в емиграцията, нашите противници продължават и днес да твърдят, че борбата ни с тех се инспирирала от лични капризи и от желание за водителство, за удовлетворението на което те, даже, са готови да жертвуват председателя на Изп. комитет. Ние не искаме да влизаме в спор по тоя въпрос и приемаме за момент, че г. Каранджулов ще иска най-сетне да приведе в изпълнение не еднократния си жест за даване на оставка, единствения мотив на който жест всекога е бил само суетния външен ефект. Онова, обаче, което не можем да премълчим в случая, то е искреното ни съжаление, за гдето нашите противници, с очевидната тенденциозна умисъл, са погледнали доста несериозно и повърхностно на тоя въпрос, като свеждат борбата до унизителното положение да считат личността на председателя на Изпълн. комитет за изкупителна жертва в интереса на обединението. Колкото и да искаме и да даваме известно значение на личността, като фактор от първа величина за тържеството на автономната идея, ние мислим, че чистотата на тая идея трябва да бъде обезпечена, преди всичко, с искреното и безрезервното възприемане на обективните условия за едно евентуално разбирателство с противната страна, които са посочени изчерпателно в окръжното ни № 23. Както Ви е известно, тия условия се свеждат главно към отстранението от ръководството на организацията ни всички лица, които биха компрометирали чистотата на автономната идея било поради ангажментите им в миналото в полза на обединението, било поради заемането на висши държавни служби с известен политически отенък. А тъкмо по тия условия Изпълн. комитет и неговити адепти и до днес пазят гробно мълчание, въпреки не еднократните ни напомнования да сторят това в една или друга смисъл.

Тази е, Г-да делегати, съществената причина за досегашния неуспех на помирителната акция. Вие сте свободни да възприемете по тоя въпрос онова становище, което, по Вашето разбиране, най-добре отговаря на интересите на освободителното дело На всеки случай, Времената комисия поддържа и днес гледището, че за никакво обединение не може и дума да става, до като противната страна не възприеме безрезервно горепоменатите условия, тъй като само по тоя начин нашите противници ще могат да подчертаят техната искрена привързаност към автономната идея.

(следва)

Година I | 3 Септември 1921 г. | Брой 39

АВТОНОМНА МАКЕДОНИЯ

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

СЕДМИЧЕН ВЕСТНИК
АБОНАМЕНТ ГОДИШНО 30 ЛЕВА
Редакция и Админ. „Лавеле“ 9, София

ORGANE DE L'EMIGRATION MACEDONIENNE EN BULGARIE

ОТЧЕТ

на Временната комисия на Македонската емиграция в България за времето от 1 ноември 1920 г. до 31 юли 1921 г.

(Продължение от брой 38)

Г--да Делегати,

Вие виждате сами, че при положението, в което бехме поставени да действуваме през изминатите 10 месеци, ние, за голямо съжаление, немахме достатъчно свободно време, нито възможноста да се погрижим по-вече за организирането на емиграцията. При все това, направиха се известни усилия в това отношение и като резултат, нам е особено приятно да констатираме присъствието и на делегати от провинцията, с пожеланието да се използва от всинца ни летната ваканция за разширяването на нашата група, както и за осветлението на емиграцията ни по всички актуални въпроси, които интересуват тъй отблизо широките народни маси. В това отношение, ние можем да почерпим поука от двете конференции, които Времената комисия устрои тук и които беха добре посетени.

Тук длъжа да отбележа, че нашият делегат г- Каназирев, заедно с отличният ни сьотечественик, г. Ламбро Киселинчев, са намерили широко гостоприемство в емиграцията ни в Америка, която има да изиграе една значителна роля за разрешението на македонския въпрос. И поради това, ние с особен интерес следим раздвижването на емиграцията ни в Северо-Американските Съединени Щати и се надеваме в недалечно бъдаще да Ви дадем едно по-пълно осветление по тоя въпрос, след като получим доклада на горепоменатите лица.

Г-да делегати,

Остава ми да засегна още един въпрос, който всекога най болезно се е отразявал на нашите сърдца. Думата ми е за *бежанците* окаяното положение на които е добре известно на Вас. Ние искренно съжаляваме, че останаха напразни всичките ни досегашни усилия пред надлежните компетентни власти за подобрението на техното материално положение. Страната, която ни е дала такова широко гостоприемство, както знаете, сама изнемогва от непосилното данъчно бреме, наложено й вследствие на капитулацията от последната война и поради това, тя се намира в абсолютната невъзможност да подпомогне по-чувствително тия нещастници, а и нашите скромни средства не са в състояние да облекчат техното крайно мизерно положение. Ето защо, Времената комисия е съсредоточила за сега своето внимание върху повелителната нужда да се изтъкне пред хуманното человечество окаяното положение на бежанците и да се предизвика у тех онова състрадание към тежката участ на последните, което би намерило от звук у ръководителите на световните съдбини за правилното разрешение на тоя чисто социален въпрос, като се обезпечи свободното завръщане на бежанците по родните краища, по възможност в най-кратко време и под гаранцията на Лигата на народите. Длъжа да обясна още, че по повод приложението на прословутия договор за доброволното изселване, Времената комисия, чрез Солунското, Воденското и Костурското братства, своевремено направи своите предявления по горния въпрос пред тукашната международна комисия, като настоя силно за връщането на бежанците по родните краища. За същата цел, нашия другар г. Юруков депозира пред Обществото на народите едно обстойно изложение по тоя въпрос. И сега ние приготевляваме едно подробно статистическо изложение за положението на бежанците. което, по надлежния ред. ще направим достояние на външния свет за осветление.

Г-да Делегати,

За да бъде пълен отчета, длъжа да кажа неколко думи за редактирането на нашия орган „Автономна Македония“ и за метериалните средства, с които можахме до днес да устоим на моралните ни задължения да водим успешно борбата за възтържествуването на автономната идея.

По отношение на вестника, ние признаваме, че не бе възможно да избегнем личните обяснения, макар това да ни съставляваше излишна нравствена мъка. Защото нашите противници, особено в първите моменти на, борбата беха бескруполни и крайно предизвикателни, та не можехме да оставим техните заядливи закачки без надлежния отговор, макар в най-въздържана и коректна форма.

И това бе една от причините, за гдето през това време не беха достатъчно застъпени другите отдели в вестника ни, което сега е окончателно избегнато толкоз повече, че не остана нито едно принципно различие необяснено. И ние се надеваме, че за напред ще можем да поставим нашия орган на оная висота, на която ние имахме всичкото добро желание да го поставим още в началото, но което, както обясних, не можа да се постигне по причини, лежащи вън от нашата добра воля.

Що се отнася до паричните средства, заслужава да се спрем по-вече на тоя жизнен въпрос, защото от правилното му разрешение е в изключителна зависимост не само съществуването на организацията ни, като фактор за разрешението на Македонския въпрос, но и самия този последният. Защото, справедливоста ни налага да признаем, че не е по силите само на отделни лица, както е нашия случай, да удовлетворяват с собствените си средства грамадните нужди на македонското освободително движение, колкото и да се счита тъкъв един жест за високо патриотичен. Его защо, ние отправяме горещ апел към всички родолюбиви македонски синове, без разлика на вера и народност, да подкрепят не само морално, но и материялно Временната комисия, за да може тя да изпълни своего историческо предназначение: да държи високо и неопетнено освободителното знаме и в името на девиза „Македония за Македонците“, да поддържа у просветеното обществено мнение жив и непрекъснат интерес към нашата кауза!

Преди да приключа отчета, считам се нравствено задължен, от мое име и от името на другарите ми, да поблагодаря най-искренно на всички ония, които, по един или друг начин, подпомогнаха до сега Времената комисия в усилията й да изнесе с нуждното достойнство борбата за възтържествуването на нашия политически идеал. Особено ние длъжим признателност към ония чужденци, които не престават и днес да проявяват своите горещи симпатии към нашата кауза. И в тая нравствена подкрепа на нашите и чуждите доброжелатели, ние намираме гаранцията за успеха на нашето свето и право дело и нам е позволено сега да вервваме, че с общите усилия на всичките македонски синове, без разлика на вера и народност; ние ще бъдем щастливи да видим в недалечно бъдаще реализиран нашия политически идеал. И в името на тая твърда вера в неминуемия успех на светото ни и право дело, аз Ви призовавам, Г-да Делегати, да извикаме дружно: Да живее самостойна Македония!

Митинг в Скопие

От в „Търговински Гласник“ се научаваме, че на 31 м. месец бил държан в Скопие голем протестационен митинг против комунистите. На тоя митинг са присъствували повече от 5,000 граждани, взела се резолюция, сърбското правителство да вземе най-строги мерки против всички бунтовнически елементи (К.Н.)

Подчерваме последните думи, за да се види ясно смисъла на поръчания от сърбските властници митинги инспирираната от последните резолюция. Такива митинги и резолюции, сигурно, ще бъдат инсценирани от пансърбските управници и в другите културни центрове на робска Македония. И под благовидния претекст да преследват комунистите, те ще се стремят да приложат туку-що приетия от Конституантата — Учредителното събрание — драконовски закон за защита на държавата изключително върху всички бунтовнически елементи, които те всекога са виждали, па и днес продължават да виждат само в лицето на съзнателната и борческа македонска интелегенция. В миналото последната намери в себе си достатъчно сила и мощ, за да се справи с всесилната тогава отоманска империя, та ние нито за момент не се съмняваме в нейната жизнеспособност да изнесе и днес с нужното достойнство непосилната борба която й предстои за нейното окончателно освобождение от тираническия режим на издъхващата сърбска олигархия, последните конвулсии на която ясно се очертават в закона за защитата на държавата.

Банкрутът на сърбската конституция

Хърватският в. „Обзор“ съобщава следното:

Както е известно, новата югославянска конституция биде не отдавна приета от учредителното събрание с незначително болшинство. Както сега се съобщава, десет депутати от селската словенска партия, с гласовете на които е била приета конституцията, са били получили от Пашич петдесет милиона динара, а техният лидер д-р Возняк е бил назначен посланик в Прага. Други пък депутати получили разрешение за износ на голямо количество добитък.

Четете и разпространявайте в. „Автономна Македония“